

en anden Opfattelse af den her paabudte Registrering af Umyndiggørelsen.

Til § 53.

Da Umyndiggørelser og Konkurs-Erklæringer ikke, saaledes som de i §§ 39 og 46—49 omtalte Rettigheder og andre Retsfølgninger ere blot rettede mod enkelte Skibe eller Skibsparter, men derimod angaa Rederiets eller det enkelte Medlems hele Formue, saa vil det være naturligt, at disse Begivenheder tillige indføres paa Rederiregistreret, dog kun som en faktisk Hjælp til at naa Kundskab derom, ikke som en retlig forpligtende Offentliggørelsesmaade, jfr. Firmaloven 1. Marts 1889 § 21.

Til § 54.

Det heri indeholdte Paabud trænger formentlig ikke til yderligere Begrundelse.

Til § 55.

Den heri indeholdte Forfrist er en enkeltstaaende Følge af den almindelige Grundlæggning om Distrikts-Registreringskontorernes Forsyning jævnside med Bureauet, hvis Djemed er forklaret ovenfor Sp. 3370 og 3402.

Til § 56.

Hvad der her er bestemt om Betingelserne, hvorunder et Pantebrev kan udslettes, stemmer vistnok med den almindelige Retsopfattelse, ligesom det samme vistnok gælder om den paabudte Virkning af et Pantebrevs Udslettelse i Henhold til en falsk Kvittering. At Kvitteringens Falskhed saaledes kommer Panthaverne til Stade, medens selve Pantebrevets Falskhed ikke rammer den foregivne Udsteder, er en naturlig Følge af, at ingen kan hindre, at Andenmand efterskriver hans Navn, og at den, hvis Navn er efterskrevet, derfor ikke kan drages til Ansvar derfor. Underledes stiller Forholdet sig i Henseende til Panthaveren. Han har Pantebrevet i sit Bærg, hvorfor han maa itaa til Ansvar for det, og hvis det derfor fratopper ham, og Skyldneren eller anden Mand derved faar Lejlighed til, efter at det er blevet forsynet med falsk Kvittering, at faa det udslettet, saa bør denne Udslettelse ikke gaa ud over den uskyldige Tredjemand, medens den, der kendte den rette Sammenhæng, bør finde sig i at blive behandlet, som om Udslettelsen ikke havde fundet Sted; thi han bør ikke kunne forsøge paa at udnytte et ham bekjendt Falskneri til sin Fordel. Udslettelsen er derimod forpligtende over for en anden, som, medens Pantebrevet var udslettet, i god Tro paa Panterettens Ophør

har faaet registreret Rettigheder i Skib eller Skibspart. Reglen gælder ikke blot om Ejendomsret og Panteret, men ogsaa, naar Retsfølgninger efter § 49 ere blevne registrerede. For saa vidt angaar Arrestfølgninger maa herved dog erindres, at en Arrest ikke er til Hinder for, at andre Fordringshavere rette deres Forsøgning for Fordringer være sig paa individuelle eller generelle Genstande imod det arresterede Gods, og hvis altsaa den Person, hvis Pantebrev med Urette er blevet udslettet, erhverver Dom over Ejeren til Panterettens Anvendelse og naar til at faa denne Dom anmeldt til Registrering, forinden Arresthaveren er naaet til at kunne gøre Udlæg og lade dette anmeldt til Registrering, vil Panteretten nyde Fortrin for Udlæget. Derimod vil en sliq Mulighed være udelukket, hvor en Registrering af andre Retsfølgninger har fundet Sted; jfr. ovfr. Sp. 3447—48.

VI. Udslettelse af Skibsregistret og Tilbagelevering af Certifikat.

Til § 57.

Hvad der i denne Paragrafs første Stykke er bestemt om Skibets Udslettelse af Skibsregistret, er en ligefrem Følge af Sølovens § 1, jfr. § 5. Da Anmeldelse af den Slags Begivenheder allerede er paabudt i §§ 38 og 39, behøves intet nyt Paabud deraf.

Kilden til Paragraffens andet Stykke er Sølovsforslagets § 5, til hvis Begrundelse vi derfor her nøjes med at henvise.

Til § 58.

Til de Begivenheder, som udtrykkelig omtales i Lov 13. Marts 1867 § 16, nemlig Forslis og Ophugning foruden anden Tilintetgørelse, er her særlig tilføjet: Forsvinding, Prisdømmelse og Uistandsættelseserklæring; jfr. Lov 13. Marts 1867 § 17 i Slutningen. Naar denne sidste er bleven registreret og Skibet derefter udslettet af Skibsregistret, bliver det efterfølgende Salg, jfr. Sølovsforlaget § 50, at iværksætte efter Reglerne om Salg af uregistrerede Skibe.

Til Forfriksen om Uistandsættelses-Erklæringens Virkning har Lovforlaget dog efter det norske Udkast Forslillede søjet et Forbehold for det Tilfælde, at Skibet alligevel senere maatte blive istandsat for den hidtilværende Ejers Regning. Den nærmere Ordning af dette Forhold har Kommissionen tænkt sig at kunne foregaa uden nogen videre Lovforfrist paa den Maade, at Ejeren